

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV.

ZATURDAG den 3den DECEMBER 1836.

N. 49.

De Kolonie in West-Australië.

De vestiging der kolonie aan de *Zwaanrivier* wekte, zes jaren geleden, te *Londen* eene geestdrift op, waarvan het moeyelyk zou zyn zich een denkbeeld te vormen.— Het verslag van kapitein *STIRLING* gaf eene uitlokkende beschryving van het klimaat en de vruchtbaarheid der landstreek. Men besloot eene kolonie te vestigen, waarin noch slaven, noch misdadigers zouden worden toegelaten, en ieder, die met zynen toestand in *Engeland* ontevreden was, droomde zich een paradijs in *West-Australië*, en hoopte voor zyne nakomelingen eene halve provincie te erlangen, die hun na verloop van tyd een vorstelyk inkomen zou opleveren. Men zag officieren hunne posten verkoopen, om zich naar het nieuwe *Aakadië* te begeven, advokaten hunne cliënten bedanken, en *Londensche* winkeliers de el met de ploegschaar verwisselen. Een broeder van *Sir ROBERT PEEL* bood aan, op zyne kosten 400 arbeiders te doen vervoeren, en 50,000 pond Sterling aan de ontginning zynere landeryen te besteden, mits het Parlement hem een millioen morgen gronds in eigendom afstond.

Den 1 July 1829 kondigde de regering aan, dat de kolonie gevestigd zou worden; dat de Staat niemand zou bystaan, om daaraan te verhuizen, of hem, wanneer hy daar gekomen was, te onderhouden, maar dat ieder, die in den loop des jaars 1830 aldaar aankwam, land zou worden aangewezen, in evenredigheid met zyn kapitaal en de arbeiders, die hy medebragt. De yver der deelnemers was zoo groot, dat, by het einde des jaars, 25 schepen 850 kolonisten hadden aangebragt, aan welke 525,000 morgen gronds was aangewezen. *PEEL* kwam te laat, om op de groote voorregten, die hem beloofd waren, aanspraak te maken. Hy bragt echter 500 arbeiders mede, en had regt om 500,000 morgen in bezit te nemen.

Het begin der kolonie beantwoordde evenwel niet aan de hooggespannene verwachting der landverhuizers. Zy bevonden zich op een zandig en onvruchtbaar strand; en menschen, die nooit eenigen arbeid verrigt hadden, moesten huizen oprigten, het land bebouwbaar maken, het vee, dat in het bosch verdwaalde, weder opzoeken, enz. Zy hadden zich op de medegebrachte arbeiders verlaten; maar deze vonden gelegenheid om hunnen tyd duur te verkoopen, of zelve grondeigenaars te worden, en maakten het hunnen meesters zoo lastig, dat deze blyde waren zich van huane verbindtenis met hen te ontslaan.* De actiën

* De menschen blyven zich ten alle tyden en in alle omstandigheden gelyk. Hetzelfde geval heeft hier plaats met de negers, (vrye lieden) welke van dit eiland naar de overkust vertrekken om daar als huurlingen te werken. Vele hebben zich hier geëngageerd om tegen zekere betaling voor menschen, die daar grondbezittingen hebben, als landbouwers te gaan werken; de

op de kolonie daalden even spoedig in prys, als zy gestegen waren. De onbekwaamste en ontevredenste der landverhuizers verlieten de kolonie, en begaven zich naar *Sidney*, of keerden naar *Engeland* terug, waar zy, gelyk men denken kan, de grootste klagen aanhieven, en de akeligste beschryving van den toestand des lands gaven. Zy, die gereed stonden om de eerste kolonisten te volgen, werden door deze kwade tydingen afgeschrikt, en bleven in *Engeland*, of begaven zich naar andere oorden.

De hoofdstad der kolonie, *Freemantle*, bestond, na verloop van een jaar, nog uit eenige houten hutten, op een zandig strand gebouwd, en eene ellendige herberg, waarin zich een aantal onvergenoegde kolonisten verzamelden, die geen moed hadden om zich naar het binnenland te begeven, den Gouverneur met allerlei klagen bestormden, en van de eene hut naar de andere door het zand waadden, om grog te drinken en te schimpen. De berigten, die men in *Engeland* van de kolonie ontving, waren zoo ontmoedigend, dat niemand er meer een schip op speculatie wilde heenzenden, zoodat, het haar twee jaren lang aan het noodwendigste onthrak, en alle levensmiddelen tot eenen ongehoorden prys stegen.

Gedurende dezen tyd hadden evenwel de werkzaamste en yverigste kolonisten naar betere landeryen in het binnenland gezocht, en waren, met die volharding, welke onmisbaar is by elke onderneming, aan het werk gegaan. Zy vonden het binnenland langs de rivieren beter dan het strand beloofd had, de oorspronkelyke bewoners niet talryk, en volstrekt niet vyandelyk gezind, en het klimaat voortreffelyk. Zy bouwden eenvoudige hutten, leefden van de vischvangst, de jagt en van hetgeen zy medegebragt hadden, tot dat hunne velden vrucht gaven, en worstelden met moeite, maar met eenen gelukkigen uitslag, door de twee eerste jaren heen.

Van dezen tyd af had de kolonie voorspoed: de steden *Perth* en *Freemantle* verhieven zich met wonderbare snelheid; en thans vindt men daar regelmatig gebouwde straten, met steenen huizen, goede herbergen, openbare gebouwen en eene geregelde markt. Zoodra de eerste planters minder inoogstten dan zy verbruikten, werd de duurte der levensmiddelen eene aansporing tot nieuwe ontginningen. Het gebrek aan arbeiders bleef de kolonie nog bezwaren, daar het voor de werklieden zoo gemakkellyk was, om zelve grondeigenaars te worden. Evenwel wederstonden de volkplanters de verzoeking om eene bezending gedeporteerden te vragen. Zy verlieten zich op hunne eigene krachten, en op eenen toevloed van nieuwe kolonisten, zoodra de uit-

kosten van hunnen overtocht werden betaald en hun werd zelfs een handgeld gegeven; doch zy zyn geene drie maanden daar of zy vinden het beter voor zich zelve te werken en verlaten de genen, die hen daar gebragt hebben.

zigten beter werden, en wilden liever langzaam vorderen, dan zich de zedelyke pest der gedeporteerden laten inenten. De tyd heeft hun regt gedaan, en alle nieuwe berigten uit de kolonie bewyzen, dat haar voorspoed snel en bestendig aangroeit.— Vooralsnog is zy te onbeduidend, om van staatkundig gewigt te zyn; maar binnen weinige jaren zal zy waarschyndlyk eene der belangrykste bezittingen van *Engeland* worden.

Alle vruchten der heete en gematigde luchtstrecken, van den mango tot den appel, komen hier zeer goed voort; en daar de plantengroei het geheele jaar voortduurt, hangt het getal der inzamelingen byna alleen van de middelen ter bewatering der landeryen af. Op eenen gunstig gelegen grond zyn drie oogsten in het jaar niets ongewoons. De havens der kolonie hadden in het begin zulk een slechten naam, dat schepen naar *West-Australië* het dubbel van het voor andere Australische koloniën bepaalde assurantie-geld moesten betalen; doch eene nieuwe opneming der kust heeft onlangs dezen dunk zoo zeer verbeterd, dat de assurantiepremie thans naar het gewone tarief berekend wordt.

De kolonie begint reeds een allesins beschaafd aanzien te verkrygen. Men heeft de bezittingen langs de rivieren zoo afgemeten, dat zy aan den oever niet zeer breed zyn, en zich ver in het binnenland uitstrekken, zoo dat de huizen der kolonisten op geringen afstand van elkander, langs den stroom, gelegen zyn, en byna alle planters het gemak genieten van hunne goederen te water te kunnen vervoeren. Vele kolonisten, inzonderheid gewezen officieren der land- en zeemagt, hebben de gebruiken en behoeften van het beschaafde leven medegebragt, en naar hunne nieuwe omstandigheden te wyziggen. Men heeft belangryke ontdekkingsreizen in het binnenland gedaan, en de volkplanting heeft zelfs reeds eene hulpkolonie gevestigd, die aan de zuidkust van *Australië* naby *Georgesond* gelegen is. Deze plaats ligt voortreffelyk voor de walvischvangst, en heeft eene ruime en veilige haven. De binnenlandsche gemeenschap van dit oord met de kolonie *West-Australië* is nog niet geopend; maar men is voornemens eenen weg van de eene plaats naar de andere aan te leggen, aan welks beide zyden landeryen verdeeld zullen worden.

Deze maatschappy, die nog slechts zes jaren bestaan heeft, bezit reeds nieuwsbladen, welke vroeger afgeschreven en in dezen vorm verspreid werden, maar thans, onder den titel van *Westaustralien Journal* en *Perth Gazette*, in het licht verschnynen, en tamelyk goed gedrukt worden. In de dagbladen van 8 November 1834 verscheen het derde jaarlyksche verslag omtrent den toestand der kolonie. Hierin wordt onder anderen gemeld, dat het aantal van vee aanmerkelyk is toegenomen, en dat, inzonderheid de fokkerij van schapen en het ver-

(Vervolg op de vierde bladzyde.)

Curacao den 23 November 1836.
NAMENS het Gouvernement dezer kolonie wordt door den ondergeteekende Kennelyk gemaakt, dat by dispositie van heden No. 704, aan den Heer José Antonio de Echenagucia het Burgerregt in deze kolonie is verleend.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 2 December 1836.
NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 10 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 12¹/₂ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een onze minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curacao den 25 November 1836.
ALZOO ESTHER MICHAEL JEUDA LEAO, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Gezaghebber ad-interim dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de haar in eigendom aankomende slaaf **ALBINUS BASILIUS**, door de wandeling **WILLIAM**, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber ad-interim voormeld, na vooraf den Kolonialen Raad te hebben gehoord, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den genoemden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary aantekening te doen: zullende, na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Curacao den 1 December 1836.
DE Jaarlyksche zitting van de Commissie ter indeeling tot en vrystelling van de Schutterlyke dienst, bepaald zynde op Woensdag den 7 dezer te zullen aanvang nemen in de raadzaal ten Gouvernements huize binnen het fort Amsterdam, roept de voormelde commissie hierby op alle dienstpligtigen tot de Schutterlyke dienst, die nog niet opgeschreven zyn, ten einde op den gemelden 7 dezer des voormiddags te 10 ure vóór haar te verschynen om naar gelang van hunne woonplaatsen in de onderscheidene corpsen Schuttery en Landstorm te worden ingedeeld; op pene als vastgesteld is by het reglement voor de Schuttery.

Van wege de voormelde Commissie,
 De Majoor Kommandant van de Schuttery en den Landstorm,
C. L. VAN UYTRECHT.

BEVALLEN op verleden Dingsdag den 29 November, van een Zoontje, de Echtgenoot van den Weled. Gestr. Heer **J. D. VAN KOETVELD**, 1ste Luitenant Adjutant by het Garnizoen alhier.

OVERLEDEN op verleden Zaterdag den 26 November, in den ouderdom van 68 Jaren, de Heer **LUCAS HANSZ**, in leven Koster, Voorzanger en Aanspreker by de Protestantsche gemeente alhier.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

D E C E M B E R 1836.

- 1. F. Donderdag den 1 te 5 u. 36 m. 'smorgens.
- 2. D. Donderdag den 8 te 8 u. 24 m. 'smorgens.
- 3. W. Woensdag den 14 te 11 u. 16 m. 'savonds.
- 4. D. Donderdag den 22 te 7 u. 39 m. 'savonds.
- 5. K. Vrydag den 30 te 11 u. 17 m. 'savonds.

Het nieuws der week is voor den lezer, die staatkundige berigten leest, eenigzins be-

langryk. Het bevat gewigtige berigten uit Spanje en van de overkust. De Europeische berigten loopen tot den 15 October, welke wy uit twee Engelsche Couranten de *Guiana Chronicle* getrokken hebben.

Op den 12 October heeft er een hevigen storm aan de kust van Engeland gewoed, waarbij vele vaartuigen verongelukt zyn.

De berigten van Spanje zyn zeer bedroevend voor de Koningin en voor de Constitutionelen. De Carlisten Generaal Gomez was met zyne troepen door Andalouse gedrongen en had bezit van Cordova, gelegen aan den grooten weg van Cadix naar Madrid, genomen, zoo dat de weg voor de Koningin om te ontvlugten, afgesneden is. Tusschen de Engelsche hulptroepen en de Carlisten had er een hevig gevecht plaats; ieder party eigent zich de overwinning toe; doch er was niets beslissend voorgevallen.

De bezitneming van Cordova had op den 1 October plaats. Eene tweede uitgave van de *Times* van den 15 October behelst: dat Gomez na de verovering van Cordova dadelyk den weg naar Seville had ingeslagen; dat er toebereidselen werden gemaakt om de Koningin uit de hoofdstad te brengen; doch dat men niet wist waarheen haar in veiligheid te vervoeren, dewyl de weg naar Cadix afgesneden is.

Uit europesche tydingen uit de *Liberal* zien wy, dat de partyganger Gomez, na in de provincie La Mancha te zyn doorgedrongen, aldaar op den 21 September door de troepen van de Koningin is verslagen geworden met verlies van een groot getal dooden, 1,360 gevangenen en den onmetelyken buit, die hy in dezen strooptogt had verkregen. In weerwil van dit verlies moet hy toch geslaagd zyn in Andalouse door te dringen, indien de tyding, dat hy den 1sten October Cordova is binnen getrokken, echt is.

Uit tydingen van Lissabon blykt het, dat de Koningin van Portugal insgelyks genoodzaakt is geweest de Constitutie te erkennen, die vervolgens te Oporte en alle andere voorname plaatsen in dit ryk is afgekondigd. Prins Ferdinand heeft hierna afstand gedaan van het opperbevel over het leger. De Koningin was niet by de feestvieringen tegenwoordig, doch zich had opgesloten, voorgevende ziek te zyn.

De *Guiana Chronicle* van den 23 II. bevat het volgende artikel:—

“De Brusselsche Couranten berigten ons, dat de regtzittingen tegen de Heeren Kats, Mertens en Michael, beschuldigt wegens zamenzwering, tot morgen is uitgesteld geworden, (de dagteekening van morgen wordt niet gemeld). Verscheidene stukken geschuts zyn naar Beverloo gezonden geworden; en men berigt, dat het kamp, hetwelk onlangs aldaar was gevormd, gedurende den winter door twee bataljons en 13 stukken geschut zal bewaakt worden.”—
Londensche Courant.

Koning Lodewyk Philip is eindelyk bewogen geworden om eene amnestie te verlenen, waarbij 62 personen, die in hechtenis waren, of die wegens staatkundige misdaden veroordeeld waren, vry en buiten alle processen gesteld zyn.

De tent, welke te Compeigne door den Maarschalk Soult voor den Koning is gemaakt geworden, is, zegt men, een der verkwistende zotheden van dien Maarschalk. Zy kost byna vier maal honderd duizend franks en moet door 16 paarden naar Compeigne vervoerd worden. Iedere keer, dat zy opgeslagen wordt, heeft het gouvernement eene uitgave van 7 á 800 franks.

De jongste nummers der *El Liberal* bevatten een artikel waarin het gedrag van den Aartsbisschop van Caracas beoordeeld wordt.

Gedurende den oorlog voor de onafhankelykheid was hy de zaak der onafhankelyken toegedaan, waarop hy zich ook dikwyls heeft beroepen. By de afscheiding van Venezuela van de Republiek van Columbia heeft hy zich onzydig betoond, doch door te weigeren de nieuwe Constitutie te bezweren, werkte hy de party der unionisten in de hand. De reden, welke hy hiervoor gaf, was: dat deze staatswet de kultus der katoeyken niet voor de heerschende godsdienst erkende; dat het gouvernement zich het oppergezag over de kerk aanmatigde en de tienden had afgeschaft.

Wegens deze weigering werd hy naar Curacao gebannen; doch om zyne kudde niet herderloos te laten, zoo gaf hy toch toe, keerde naar Caracas terug en bezwoer de Constitutie. De Aartsbisschop kon het echter niet verkroppen, dat de regering zich het gezag over de kerk aanmatigde en dat de tienden niet betaald werden. Hy denkt, dat met het behouden of afschaffen der tienden, de kerk behouden of omverre geworpen wordt. Wordt de geestelykheid der tienden betaald, dan is zy onafhankelyk van de regering en zy kan tevens de aartsbisschop en zuiver houden, want wilde byv. eens een priester, die door de wysbegeerte besmet zynde, anders prediken, dan de kerk leerde, of kreeg zulk een priester eens het trouwen in den zin, dan wordt dezelve terstond van zyn post beroofd; doch zulks zou niet plaats hebben, wanneer de regering, die eensgezind met hem dacht, deszelfs betaalheer was; en men weet hoe thans aller hoofden met de wysbegeerte dezer eeuw besmet zyn.

De Aartsbisschop heeft daarom een geschrift doen drukken, waarin hy uit de besluiten van concilien, kerkvaders en pausen bewyst: dat de staat geen gezag over de kerk heeft, en de geestelykheid door de tienden moet onderhouden worden.

De *Liberal* merkt daarop aan: dat alle uitspraken van concilien en wat de middel-eeuwen ook uitgebreid mogten hebben, in deze eeuw van nul en geener waarde zyn; en dat men thans zich maar afvraagt, wat het gezond verstand of de reine wysbegeerte leert. En deze eischt gebiedend, dat de kerk aan den staat onderworpen zy: want het is de staat, die zorgen moet voor de vryheid van godsdienstoefening. En zonder dat de regering het gezag over de kerk voert, kan geene vrye godsdienst oefening bestaan: want die eeredienst, welke onafhankelyk van den staat is, zou schielyk de vrye uitoefening der anderen beletten.

De heerschende anglikaansche kerk houdt de roomschgezinden in Ierland in onderdrukking. In Hongaryen, waar de roomsche kerk de heerschende is, onderdrukt zy de protestanten.

Gedurende den opstand der reformisten verklaarde zich de Aartsbisschop wel niet voor hunne party, want hy zag wel in, dat deze zoo min priestergezind waren als de constitutionelen; doch deed ook geenen stap ten voordeele der laatsten. Over zyn gedrag in de provincie Barquisimeta, wil de *Liberal* niets melden en zulks aan de regering overlaten, die uit de rapporten van den gouverneur dier provincie, hierover zal kunnen oordeelen; doch hy heeft van dezen onrustigen tyd zoeken voordeel te trekken door zyn pastoralen brief, waarin betoogd wordt, dat een ieder verpligt is der geestelykheid de tienden te betalen, aan de geestelyken der onderscheidene kerspelen rond te zenden, ten einde denzelve in de kerk te doen voorlezen, hopende misschien dat het gouvernement de handen te vol zou hebben

om zich met hem te bemoeijen. Sommige geestelyken hebben echter dezen herderlyken brief in handen der regering gesteld, anderen denzelve der gemeente voorgelezen, om welke reden zy in boete zyn geslagen geworden, daar zy geene zulke herderlyke brieven mogen voorlezen dan met toestemming der regering.

Het schynt wegens het uitvaardigen van dezen pastoralen brief, dat de Aartsbisschop van wegens de regering eene actie is aangedaan geworden; en daar hy het gezag van het hooge gerechtshof niet heeft willen erkennen en geweigerd heeft om zich te verdedigen, zoo heeft dit hof een advocaat benoemd om zyne zaak te bepleiten. De regtsgedingen worden met spoed voortgezet, en spoedig zal deze zaak beslist zyn.

Zoo wy vernemen, bestaat de beschuldiging tegen den Aartsbisschop hierin:—Het gouvernement heeft twee geestelyken tot diaken en aartsdiaken voor de hoofdkerk van Caracas benoemd, de Aartsbisschop weigert de magt van de regering in het benoemen van geestelyken te erkennen; deze magt behoort alleen aan hem als hoofd der kerk van Venezuela.

De Aartsbisschop brengt tot verdediging van zyne zaak aan: dat als de staatswet vryheid aan alle eerediensten verleent, de R. K. eeredienst daaronder begrepen is, en bygevolg hy als hoofd der kerk de vryheid heeft om zyne onderhoorige geestelyken te benoemen; de advokaten der regering brengen hier tegen in: dat als de benoeming der geestelyken van den Aartsbisschop afhangt, hy zulke personen kan benoemen, die gevaarlyk zyn voor de rust des staats; en dat de staat door het benoemen van geestelyken derhalve slechts gebruik maakt van deszelfs regt om de inwendige policie te handhaven.

De *Liberal* van den 22 November bevat het vonnis tegen den Aartsbisschop, hetwelk luidt: dat zoo hy binnen twee etmalen tyds het gezag van de regering wegens het benoemen van geestelyken niet wil erkennen, hy als dan ten eeuwige dage uit het grondgebied van Venezuela wordt verbannen.

Wy vernemen mondelings, dat hy in dit geval de regering met den banvloek bedreigd heeft; en tevens gezegd heeft, dat als hy vertrekt, alle geestelyken uit Venezuela hem zullen volgen, zoo dat de gemeente geheel en al herderloos zal blyven.

Wy twyfelan of zulks wel kan gebeuren: want de wetten der roomsche kerk zullen zeker verbieden, dat de geestelyken hunne functien verlaten alleen wegens verschillen tusschen den Aartsbisschop en het gouvernement, waarvoor de leken niet behoeven te boeten.

De *Liberal* van den 15 November keert nog eenmaal terug over het ongelukkige plan van studie, die tot heden toe in de collegies is gevolgd. Zoo moesten de studenten in de regtsgeleerdheid en de geneeskunde, wanneer zy de cursus der godgeleerdheid doorliepen, gedurende maanden lang de wederlegging der gevoelens van Luter, Calvin, Voltaire enz. aanhooren, die met scheldwoorden van de grootste soort vergezeld werd. Maanden verliepen er over de bepaling van het woord *mirakel*: alles wat de kerkvaders, pausen en concilien hiervan gezegd hadden, werd voor den dag gehaald; en eindelyk kwam de definitie hierop neer: een mirakel is eene verrijting, die de menschelyke krachten te boven gaat. En zoo doende, werd de jongelingschap met nietige dingen lastig gevallen, hun tyd verkwist en werden hunne denkbeelden in verwarring gebragt. Hoe gebiedend eischt het gezond verstand, dat de geestelykheid buiten het onderwys wordt gesloten.

Het is den lezer bekend, dat men door middel van teekens even zoo spoedig kan schryven, als men spreekt. Deze kunst van schryven wordt genoemd de *taquigrafie* of het snel schryven. Hiertoe zyn niet alleen verkortingen noodig, maar ook eene geoeffende hand.

De engelsche Courantiers onderhouden zulke snelschryvers, die de redevoeringen in het Parlement opteekenen; en wyl het zetten en drukken met eene buitengewone snelheid gaat, zoo krygt menig redenaar des morgens aan de ontbyttafel zittende, waar hem de Courant, nog vochtig zynde, wordt aangebragt, zyne redevoering te lezen, die hy laat in den nacht, bvb. te 11 of te 12 ure heeft gehouden.

De redacteurs der *Liberal* willen dit blad eene grootere uitgebreidheid geven, zoo dat zy meerder europesche tydingen kunnen plaatsen, benevens ook mengelwerk; doch zy willen vooral in navolging der europesche Courantiers de verhandelingen in de beide kamers van het Congres, plaatsen.—Hiertoe is een snelschryver noodig; de genen, die in deze kunst bedreven zyn, kunnen zich aanmelden; zullende een loon van 50 patienjes 'smaands genieten.

Wy vernemen, dat er eene expeditie bestaande uit 20 Engelsche schepen, aan boord hebbende 2,500 man Engelsche troepen in den loop der verledene maand, van Jamaica naar Carthagenen zyn gestevend om, zoo men zegt, voldoening te nemen wegens mishandelingen den Engelschen Konsul te Panama aangedaan. De hoeveelheid schepen en manschappen komt ons een weinig te groot voor. Het schynt echter, dat er reeds een Engelsch oorlogschip naar Carthagenen is geweest om voldoening te eischen, doch zulks niet erlangd hebbende, het Engelsche gouvernement van Jamaica tot dien krachtadigen maatregel is overgegaan. Men verhaalt, dat de Engelsche Konsul te Panama met een burger aldaar woordentwist gehad en dezen, na door hem geslagen te zyn, een dolksteek in de dye heeft toegebragt. De Alcalde der plaats, een bloedverwant van den gewonde zynde, liet den Konsul by hem komen, onthaalde hem geweldig met stokslagen en liet hem naderhand in de gevangenis werpen en aan boeien klinken.

Er heeft in Augustus te Berlyn een alarm plaats gehad door het berigt, dat er eene uitgebreide zamenzwering ontdekt is geworden, welker oogmerk was, om een gedeelte van de stad te doen springen, verscheidene huizen in brand te steken en eene algemeene plundering te veroorzaken, en wel op den 3den, zynde des Konings geboortedag, die met veel plegtigheid zou gehouden worden. Uit nasporingen bleek het, dat dit gerucht zyn oorsprong nam van de ontdekking eener hoeveelheid kruids, lonten en andere brandbare stoffen, welke door een dienstmeisje verzameld waren met oogmerk om haar meesters huis te verbranden. Zelfs de censuur, hoe streng dezelve ook moge zyn, verschaft toch geene zekerheid tegen verontrustende berigten, welke nietigheden tot grond hebben. Eene vrye drukpers schynt het beste behoedmiddel tegen deze kwaal te zyn.

De onlangs ingewyde triumphboog te Parys heeft niet tot een eereteken voor al de fransche militairen gestrekt. Generaals en Kapiteins storten zich in klagten uit, dat hunne namen in de opschriften vergeten zyn geworden, hetwelke niettemin zich zeer wel laat begrypen. Er is een committee benoemd geworden om deze kandidaten naar den roem, dien zy bezitten, voldoening te geven.

Karel X en zyn huisgezin.—Het dagblad van Weenen van den 4 September, zegt: "De ex-koninklyke familie van Frankryk is sedert den 15 July te Budweis, in Bohemen. Karel X zal in het begin van October zyn 80ste jaar bereiken. Zyne gezondheid is goed en zyne dagelyksche bezigheid is de jacht, in dewelke hy dikwyls door den Hertog van Angouleme vergezeld wordt. Men zegt, dat de Koning in October naar Gotz zal vertrekken, waar reeds een vertrek voor hem gereed gemaakt is."

"De Hertog van Bordeaux is eene week lang ongesteld geweest, ter oorzake, zoo men zegt, van volbloedigheid; maar hy is nu beter. De Hertog en de Hertogin van Angouleme kwamen hier onlangs van Marienbad aan, waar zy met de Koningin van Beyeren middagmaal hielden, die met de Hertogin van Berry naar Salzburg is gegaan."

De begrafenis van N. M. Rothschild.—In het begin van Augustus kwan de Heer Nathaniel Rothschild, tweede zoon van den Hebreuwschen kapitallist te Londen aan, daarna hielden de verschillende leden der familie eene byeenkomst, waarin men terstond maatregels tot de voorbereidselen voor de begrafenis maakte. Een zeer groot aantal joden waren by de begrafenis tegenwoordig. De overledene was vooral dierbaar in het aandenken van de armen zynere gemeente, voor welke zyne mildadigheid buitengemeen groot was. Er heerschte eene groote droefheid onder de genen, die wekelyks in de Synagoge onderstand kregen.

De obelisk van Luxor, die met zeer vele kosten uit Egypte naar Parys is vervoerd geworden, is thans op deszelfs voetstuk geplaatst en prykt op een der pleinen dezer stad.

Regen in de Maand November.—De eerste drie weken van de maand November waren, gelyk men zich van eenige goede regen jaren herinneren kan, als naar gewoonte droog. Dit heeft echter geen nadeel van eenige beduidenis aan de mais toegebragt. Hier en daar heeft de zoogenaamde honingdaauw (eene slymerige uitwaseming van de mais, of gelyk sommige willen, een uitwerpsel van insekten) de mais een weinig in den groei belemmerd; doch de jongste regens van deze en verledene week hebben de mais in deszelfs bloei hersteld. Alle vooruitzigten naar een goeden oogst zyn steeds verblydend. En gelukkig voor het eiland, want de al te zware regens hebben op de overkust een slechten mais oogst ten gevolge gehad.

Gelyk wy in de *Guiana Chronicle* van den 23 jl. lezen, was de regen in de maand October duchtig zwaar op de bovenwinds eilanden, dermate dat hy verwoesting veroorzaakt heeft. Het artikel hierover luidt als volgt:—

"St. Vincent, Oct. 11.

"Wy hebben onlangs zeer ongunstig weder gehad, inzonderheid op verleden Vrydag den 7den, wanneer de lucht het voorkomen had van een aannaderende storm aantekondigen. Het westelyke gedeelte van het eiland had zeer veel door den zwaren regen geleden; menige streken zyn in den volsten zin overstromd geworden.—*Buccament valley* en *Layou* hebben zwaar verlies aan de suikerriet velden geleden en de wegen aldaar zyn onbruikbaar geraakt. In de *Little Town* van *Layou* was de massa waters, welke de oevers van de rivier overstromde, zoo groot (hetgeen gedeeltelyk door het breken eens dams is veroorzaakt geworden) dat een steenen gebouw, het woonhuis van een Heer, in groot gevaar stond van weggeveegd te worden.—De stoepen, gebouwd van zwaar metselwerk en 8 voeten hoog, werden tot aan den dorpel van het huis, met de gansche omheiningen van de plaats weggesleept.

"By deze overstroming hadden twee personen, eene vrouw en een jongen, het leven verloren.

"Men verwacht met zekerheid tydingen van dergelyke onheilen van andere plaatsen te vernemen."

"Den 13 Oct.

"Het weder was sedert Vrydag tot Dingsdag avond zeer onstuimig. Op Vrydag en Zaterdag heeft het buitengewoon zwaar geregend, meer dan men zich in vele jaren kan herinneren."

Hoe gelukkig zyn wy van alleen goede regens te kunnen vermelden.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

koop en hunner wol binnen korten tyd eene aanzienlyke winst zal kunnen opleveren.— “De regering,” zegt de berigtgever, “is voornemens eenen weg over het gebergte van Darling aan te leggen, en dan zal men de schapen aan de andere zyde van die bergketen laten weiden. Het aantal der bebouwde morgen gronds beliep, in het vorige jaar, 564 met tarw, 100 met gerst, 116 met haver, 29 met maïs en kafferkoren, 15 met aardappelen en 94 met verschillende zaden, terwyl 118 morgen braak lagen.— De korenbouw was weinig toegenomen, daar het moeijelyk was zich zaaikoren aan te schaffen; maar in het aanstaande jaar zal dezelve aanzienlyk uitgebreid worden. In den loop van het jaar is men begonnen hop te planten; witte moerbezieboomen zyn in groot aantal geplant, en groeijen voortreffelyk. Een kolonist heeft eenen wynberg van een halven morgen aangelegd. Europesche vruchtboomen groeijen even goed, als die uit de heete luchtstreek, en de meeste kolonisten bezitten boomgaarden. Groenten van allerlei soort slagen zelfs beter dan in Engeland. Tegenwoordig zyn vier molens aan den gang, en twee anderen is men bezig te bouwen.— Byna alle planters brouwen thans bier, hetgeen hen van het verderfelyke gebruik van brandewyn te drinken zal afhouden. Klinkende munt is nog altyd schaars; doch er ligt 2000 pond Sterling gereed, om tot het aankopen van schapen gebruikt te worden.”

De groote uitgestrektheid der schapenweiden van West-Australië heeft de aandacht der eigenaars van talryke kudden te Sidney getrokken. Deze zyn tegenwoordig genoodzaakt hun vee somtyds 180 uren ver in het binnenland te zenden, om er ruimte voor te vinden, en verscheidene van hen hebben West-Australië bezocht, met het doel om hunne kudden derwaarts te laten overvoeren. De groote zwaarigheid, om in de afgelegene oorden eener strafkolonie, waarheen alle ontvlugte-gedeporteerden de wyk nemen, de orde te handhaven, heeft ook eenige bewoners van Nieuw-Zuid-Wallis op de gedachte gebragt, om zich naar de nieuwe kolonie te begeven, voordat hun belang te zeer met dat van hunne woonplaats verbonden is. Deze neiging heeft aanleiding gegeven tot een plan van zulk een hersenschimming voorkomen, dat het byna moeite kost te gelooven, dat het inderdaad ontworpen is; maar de bron, waaruit wy het berigt ontvangen, laat geene gelegenheid om te twyfen over. Men leest namelyk in het *Westaustralian Journal* van 27 December 1834: “Kapitein BANASTER en de Heer CLINT, beide West-Australische kolonisten, hebben een plan ontworpen, om kudden van paarden, ossen en schapen over land van Sidney naar West-Australië, dwars door geheel Nieuw-Holland, te dryven, en hebben zich tot de regering gewend, om ondersteuning te verzoeken. Zy verlangen geen voorschot van geld, maar eene landuitdeeling in evenredigheid met het op het spel gezette kapitaal; dit belooft 10,000 pond Sterling. De expeditie zal uit 14 personen bestaan.”

Indien iemand eene zoo reusachtige onderneming kan ten uitvoer brengen, is het kapitein BANASTER, die reeds door zyne togten in het binnenland van West-Australië zyne buitengewone geschiktheid tot dergelyke ondernemingen bewezen heeft. De expeditie bezit boven alle, die vroeger ondernomen zyn, het voordeel, dat zy door de kudden, welke zy medevoert, tegen het grootste gevaar, hetwelk reizigers in het binnenste van Nieuw-Holland bedreigt, den hongersnood, beveiligd zal zyn. Maar indien de reizigers tegen eene zandwoestyn

of onbeklimbaar gebergte stuiten, zouden zy onverrigtiger zake moeten terugkeeren.

Een der grootste voordeelen, die de nieuwe kolonie boven de oude op Nieuw-Holland vooruit heeft, is de nabyheid van Indië; tot eene reis naar Madras zyn slechts 25 dagen, en dikwyls minder, noodig. Dit, vereenigd met de omstandigheden, dat er zich geene gedeporteerden in de kolonie bevinden, heeft de Europeanen in Indië op het denkbeeld gebragt, om dit gewest tot de plaats te kiezen, werwaarts zy zich begeven, om hunne gezondheid te herstellen; tot welk einde zy voorheen, wanneer hun de tyd of de middelen ontbraken, om naar Engeland te reizen, zich naar de Kaap of naar China begaven, hoewel beide togten met groote onaangenaamheden vergezeld gaan. Andere wenschen, wanneer zy de dienst verlaten, eene plek te vinden, waar zy, in een gezonder klimaat dan dat van Indië, en een warmer dan dat van Engeland, hunne laatste jaren in eene maatschappij kunnen slyten, die hun by hunne aangenomene gewoonten niet al te vreemd is, en waar zy zich, met het matige vermogen, dat zy zich hebben verworven, de noodwendigheden van het beschaafde leven verschaffen kunnen. De tyd, toen men met millioenen uit de dienst der Compagnie trad, is voorby, en een Majoor, die zyne gezondheid in Indië verloren heeft, ziet, met zyn pensioen van 500 pond Sterling, in Engeland een treurig leven te ontmoet. Voor hem is West-Australië, welks luchtstreek koel genoeg voor zyne gezondheid is, zonder hem met den mist en regen van Engeland te plagen, het beste land op de wereld. Bovendien heeft men het ontwerp gevormd, om opvoedingsgestichten te vestigen voor kinderen van Europeanen in Indië, die voorheen met ontzettende kosten in Engeland werden opgevoed. De eerste maatschappij, die te Calcutta in 1833 tot dat einde werd opgerigt, werd weder ontbonden, ten gevolge van het vergaan van het schip, dat zy had uitgerust en naar de kolonie gezonden, en waarop zich de voornaamste deelnemers bevonden. Doch reeds in het volgende jaar leidde de noodwendigheid der zaak tot de oprigting eener nieuwe maatschappij, die een kapitaal van 150,000 ropyen byeenbragt, en het eerste schip met kolonisten in January 1835 naar *Freemantle* afzond.

In vervolg van tyd zal de kolonie eene aanzienlyke winst kunnen trekken uit het leveren van paarden voor de dienst der troepen van de Oost-Indische Compagnie. Het is zoo moeijelyk bruikbare paarden voor de kavalleerie in Indië te vinden, en de aanvoer derzelve is zoo kostbaar, dat de Compagnie in 1834 kapitein COLLENS naar West-Australië zond, om eene geschikte plek ter vestiging eener groote stoetery voor hare rekening op te zoeken. Uit de laatste berigten blykt, dat zich in de kolonie reeds eene maatschappij gevormd heeft, om eene stoetery te vestigen, ten einde de paarden in Indië te verkoopen.

Het is by de vestiging eener nieuwe kolonie altyd eene moeyelyke taak, om het behoud en de beschaving der ingeborenen met het belang der kolonisten in overeenstemming te brengen; en tot schande der blanken moet met bekennen, dat zy tot nog toe weinig acht op dit onderwerp geslagen hebben, en de weinige proeven, die men met werkelyk goeden wil genomen heeft, geheel en al mislukt zyn. In West-Australië heeft het bestuur zich ernstig met dit onderwerp bezig gehouden. De inboorlingen, die men daar gevonden heeft, zyn niet talryk, en hebben zich, met uitzondering van eenen kleinen stam aan de rivier Murray, tot nog toe vreedzaam gedragen. Eenige kolonisten, die veel met hen omgingen, heb-

ben zich zeer veel aanzien by hen weten te verschaffen, en sommigen der Wilden zyn by de planters of by de regering in dienst gestreden, en hebben goede diensten bewezen. Het bestuur ziet echter de noodwendigheid in, om hen in nieuwe middelen, om in hunne behoeften te voorzien, te onderwerpen. Hoe meer de kolonie zich uitbreidt, des te beperkter wordt de plaats, die den inboorlingen overblyft; en daar zy zich niet dieper in het binnenland kunnen begeven, zonder het grondgebied van andere stammen te schenden, zal deze ruimte spoedig te klein voor hen worden, indien zy zich niet tot eene geregelde levenswyze laten overhalen, die hen in staat stelt, om, even als de blanken, zich op een beperkt stuk gronds te onderhouden. De grootste zwaarigheid is, hen aan geregelde arbeid te gewennen. De gewoonte, om rond te zwerven, en van wilde vruchten en de jagt te leven, heeft hun alle beperking ondragelyk gemaakt; en waar men beproefde hen door dwang aan den landbouw te gewennen, was het eenige gevolg hiervan, dat hun aantal gedurig kleiner werd. De Gouverneur heeft derhalve tot het vestigen eener inrigting besloten, die beter geschikt schynt te zyn, om hen langzamerhand te beschaven, dan alles, wat men tot nog toe beproefd heeft. Hy heeft een kolonist, ARMSTRONG geheeten, die veel met de inboorlingen heeft omgegaan, hunne taal verstaat, en bemind onder hen is, tot tolk aangesteld, hem de baai van *Mount Eliza* tot woonplaats aangewezen, en eene bezoldiging geschonken. Hiervoor moet hy de inboorlingen, die in zyne nabyheid wenschen te leven, aannemen, hun leeren hutten te bouwen, hun het gebruik van netten en booten tot de vischvangst toonen, hun, indien zy zulks verlangen, tuinen aanwyzen, en leeren hoe zy die moeten beplanten, hen tegen allen overlast van de blanken of van andere inboorlingen beveiligen, en, wanneer zy ziek worden, geneeskundige hulp verschaffen. Daarentegen is het hem verboden hen te voeden; de grondregel der inrigting is, dat zy zich hun eigen onderhoud moeten verschaffen, terwyl de kolonie hun werktuigen, het noodige onderdicht, bescherming en bystand aanbiedt.— Zy hebben volkomen vryheid om heen te gaan en terug te komen, zoo als zy verkiezen, of naarmate hunne rustelooze natuurdrijf hen aanspoort, zonder daardoor het bezit der hun aangewezen landeryen te verliezen. Men hoopt hen op deze wyze langzamerhand aan eene regelmatige levenswyze en geregelde arbeid te gewennen. Het bevel, waarin dit plan wordt voorgeschreven, is van 13 December 1834, en men heeft nog geen berigt ontvangen, of het naar wensch geslaagd is.

Het budget der kolonie is natuurlyk zeer beperkt, en daar het by hare vestiging eene hoofvoorwaarde was, dat zy voor zichzelf zou moeten zorgen, zal het niet altyd zeer matig blyven, hoewel de Engelsche staatskas de onkosten draagt, die de volplanting nog niet zelve bestryden kan.— De kosten van het burgerlyk bestuur bedroegen, in 1834, 12,175 pond Sterling, waarvan het Parlement 6290 pond bewilligde. De verkoop van kroonlanderyen bragt 3580 pond op, en het bedrag der tolregten en plaatselyke belastingen was 2304 pond.

ET KOOP

T F R D R U K K E R Y .

Leerboek voor het Katechetische Onderwys—Pestalozzi's boeken voor het eerste onderwys—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossemten en Wisselbrieven in blanco—Visite Kaartjes, enz.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w.z., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76 De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.